

Ocvlus, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. XII. Quæst. 9. Quare suffusio oculoru[m] obiecta visibilia tingit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

Illa nebula est vitri portio, per quam ab obiecto traiecti radij concussum breuissimum ante Retinam habent; ideoq; non abstergitur ista macula, quæ umbra potius est, nisi concauis acutissimis; hæc enim radiorum illorum congressionem distendunt, & in Retinam ipsam educunt, vnde etiam tubi in talibus casibus sunt amplius diducendi. &c.

Marginalis confusio, est à radijs lateralibus, qui sese in Corneam & alios humores malignè, & eo quo possunt modo intridunt &c. Sed hæc tantum delibo hic; nam tubus Opticus, omnia minutatim enucleabit.

CAPUT XII.

Quare Suffusio oculorum omnia obiecta simili colore tingit?

Qua visio sit in Retina. Cum enim Visio non fiat absque lucis atque coloris dignotione in parte sentiente facta, lux autem, ut rectè, ait Vitell. l.3. prop. 59. & Ahazen. l.2. pr. 18. comprehendatur à visu ex illuminatione corporis sentientis, & color ex alteratione formæ eiusdem corporis sentientis, & eius coloratione, & albedo ex dealbatione similiter substantiarum sentientium; quæ omnia non aliter fiunt, quam speciei in oculum aduentu, quæ species & luce & colorum simulachris, quibus lux imbuitur, constat; idcirco quando Suffusio oculi in Aranea contingit, omnes etiam species transentes, illius colore afficiuntur, vel rectius, ipsamet Aranea sui coloris speciem accessu lucis exteriori in Retinam affricat; vnde sit, ut reliquæ occupatum hospitiū ingressæ, repullam ferant, haud aliter atque obtento ante oculum vitro colorato fieri solet. Sed dicent Crystallini humoris propagnatores, id eo fieri, quod humor Crystallinus, suo hospite contentus, reliquis audientiam & obsequium detrectet. At contra est ex Philosopho; quod sensibile supra sensum positum non efficiat sensationem: quod ipsi negare debent; nam suffusio illa ab oculo sentitur, alias enim non omnia simili colore praedita esse crederet:

crederet: sicut vitrum coloratum ante oculum sentitur, aut ergo deserere debent suum Aristotelem, aut nostram sententiam amplecti, quæ Pphilosophi doctrinam pulcherimè firmat, nam Retina colorem proprium penitus non sentit, cum tamen utcumque rubra sit; sed solos aduentitios aduertit. Sicut charta, etiam si alio colore quam præcisè albo inuestita sit rerum tamen externarum imagines nihilominus superinduit, & aspicienti repræsentat. Tametsi non negarim, album aptissimum esse.

CAPVT XIII.

Quid est quod oculus in tenebris videt?

Respondeo esse probabilissimè ipsum humorem Crystallinū; quod varijs coniecturis arguitur. 1. Id quod apparet est rotundum, & fortiore compressione oblongius in formam Ellipſeos euadit. 2. Semper ex opposito compressionis spectatur, vndeunque oculum premas, circum circa. 3. Ut maximè in tenebris clauso vel aperto oculo, ſele promit ista lucula, tamen etiā de die aperto etiam oculo, præcipue verſus hirquam conficitur. 4. Tota ista globosa apparentia, limbum lucentem vndique præſe fert in medio autem obscura & quaſi nigra comparet: Adeo ut ſpeciem quaſi quandam cuiuſdam Iridis lucidæ cum inserta fulſca pupilla præbeat. 5. Compreſſio in dorſo oculi, poſt Iridem atque proceſſuſ ciliareſ debet fieri, alias ſpectrum hoc non fuſciatur. Ex quibus omnibut ſtanquam certa experientia ſubnixis; Dico hanc apparentiam eſſe lucē aliquam inſitam humoris Crystallino, & oculi compressione in Retinam pertingere atque videri. Quod ſic explicō. Lux illa ex ſe admodum debilis eſt, & propter hanc cauſam, quieto oculo, vel Retinam omnino non attingit, vel non afficit, ob conſuetudinem aut debilitatem; at vero quando compressione intercedit, Retina ad Crystallinum appropiquat, & lux illa in Retina ſedem pristinam amittit; compressioneque vacillat, & ſic ſui perceptionem in Retina excitat; ſicut fit in Faculis Solaribus, quæ ſub motu diſcernuntur, in quiete latent, &c.